

РЕШЕНИЕ

№ 5294

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

при участието на секретаря МАДЛЕН М. ВЪЛКОВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА
Административно наказателно дело № 20231110206033 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Х. С. С., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж. к. „Връбница – 1“ № 529, вх. Б, ет. 5, ап. 51, срещу ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 4776604, с който на жалбоподателя, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена "Глоба" в размер на сумата от 400.00 лв. /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Според жалбоподателя обжалваният електронен фиш (ЕФ) следва да се отмени като незаконосъобразен, тъй като в случаи като конкретния, при които нарушението е установено с АТСС не следва да се издава ЕФ, а АУАН. Твърди се също, че в случая намират приложение сроковете по чл. 34 от ЗАНН, които с оглед датата на нарушението са изтекли. Изразява се становище за това, че липсват доказателства за извършване на нарушението, както и за законосъобразност на процедурата по установяването му, вкл. С оглед заснемането от АТСС. Жалбоподателят съзира процесуално нарушение в това, е липсва протокол за използване на АТСС на конкретната дата. Направено е искане за присъждане в полза на страната на направени по делото разноси за адвокатско възнаграждение. В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява, но се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и направените искания.

Въззиваемата страна СДВР, редовно призована, не изпраща представител, но депозира писмени бележки, в които е изразено становище за неоснователност на жалбата и е направено искане същата да бъде оставена

без уважение. Изложени са подробни съображения, поради които въззиваемата страна счита доводите на жалбоподателя за неоснователни и е направено искане за присъждане на разноски.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.04.2021 г. в 11.24 часа, в гр. София, по бул. „История Славянобългарска“ № 4, с посока на движение от ул. „Каменоделска“ към бул. „Рожен“, жалбоподателят Х. С. С. е управлявал собствения си лек автомобил, марка „ВОЛВО“, модел „С40“, с рег. № СА1212МК. На посочения път е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 50 км/ч, което ограничение произтича от закона, тъй като става въпрос за населено място и липсват пътни знаци, които да предвиждат отклонение от правилото. При ограничение на скоростта до 50 км/ч, на горепосоченото място автомобилът е засечен да се движи със скорост от 87 км/ч., т. е. превишаването на скоростта е с 37 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТСС ARH CAM S1, представляващо мобилна система за видеонаблюдение тип СПУКС с идент. № 11743С7. За така установеното превишаване на скоростта е издаден електронен фиш Серия К № 4776604 на жалбоподателя, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, вр. ал. 1 от ЗДВП, му е наложено наказание „глоба“ в размер на сумата от 400.00 /четиристотин/ лева.

Описаната фактическа обстановка е изводима при анализа и съпоставката на следните събрани по делото писмени доказателства:

ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 4776604; снимков материал; справка относно собственост на автомобил с рег. № СА1212МК; заповед № 8121з-931 от 30.08.2016 г.; протокол от метрологична проверка; удостоверение за одобрен тип средство за измерване; справка за фишове; протокол от 22.04.2021 г. за използване на автоматизирано техническо средство вид АТСС ARH CAM S1, ведно със снимка на автоматизираното техническо средство и мястото, на което е било разположено, а именно служебен автомобил с рег. № СА6707ММ; ежедневна форма на отчет на автопатрул от 22.04.2021 г.; справка картон на водача.

Гореописаната фактическа обстановка съдът изведе въз основа на събраните по делото писмени доказателства, които кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват обективната фактическа обстановка. Приобщените доказателствени източници съдържат непротиворечива информация, въз основа на която се формира извода за гореописаните факти, с оглед на което и при липсата на спор относно тяхната достоверност, в случая не се налага извършването на обстоен анализ на доказателствата по делото съобразно чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма се прилага в настоящото производство съгласно чл. 84 ЗАНН.

При установената въз основа на доказателствата фактическа обстановка, съдът приема, че от правна страна се установява следното:

Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство е *процесуално допустима*, тъй като е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от легитимирано лице и в законоустановения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е *неоснователна*, поради което атакуваният с нея *електронен фиш следва да бъде потвърден*.

При издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на последния и нарушаващи правото на защита на жалбоподателя.

Легалната дефиниция на понятието "*електронен фиш*" се съдържа в § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, съгласно която електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Към датата на изготвяне на снимковия материал е известен автомобилът и нарушителят - собственикът на автомобила. По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава *електронен фиш* за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е мобилно в разглеждания случай. Ето защо не се споделя доводът, че в случая е следвало да бъде издаден АУАН, вместо ЕФ.

В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл не се споделя твърдението в касационната жалба, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ *не се изписва името*

на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Конкретният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ☐ заплащане. В случая, разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Въпреки, че нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им /предвид реквизитите, установени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП/, нито във връзка с процедурата по съставянето им.

Ето защо *сроковете по чл. 34 ЗАНН в конкретната хипотеза са неприложими*. Те регламентират сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление, а електронният фиш не е нито едното, нито другото. Законовата препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. В този смисъл е константната съдебна практика на касационната съдебна инстанция – виж. например Решение № 4744 от 13.07.2023 г. по КАНД № 3934/2023 г. на Административен съд София-град.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за

установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с *автоматизирано техническо средство или система*, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Съгласно дефиницията, дадена в §6, т. 65 от ДР ЗДвП, понятието автоматизирано техническо средство обхваща, както стационарните, така и *мобилните* автоматизирани технически средства, т. е. случаите, при които се използва мобилно техническо средство, временно разположено на участък от пътя, установяващо нарушението в присъствие на контролен орган, който поставя началото и края на работния процес, също попадат в обхвата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП. По делото е налично съпроводително писмо от страна на ответника, с което е изпратена преписката в съда и в което са посочени участъка от пътя с описание на мястото, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговият вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

От събраните доказателства става ясно, че в случая се касае до мобилно техническо средство, като има пълна информация относно ползването на техническото средство на 22.04.2021 г. за извършване на видеоконтрол на скоростта на МПС, преминаващи в гр. София, по бул. „История Славянобългарска“ № 4, с посока на движение от ул. „Каменоделска“ към бул. „Рожен“. Не се споделят доводите на жалбоподателя за липса на доказателства относно нарушението, както и за липса на доказателства относно процедурата по установяването му. В тази връзка следва да се отбележи, че по делото е налице, както снимков материал, така и протокол за използване на 22.04.2021 г. на АТСС тип СПУКС с № 11743С7, като са налични и достатъчно доказателства за техническата изправност на използваното АТСС.

От доказателствата по делото се установява, че мястото, на което е управляван автомобила при констатираното нарушение се намира на територията на населеното място, с оглед на което и при липсата на изрично въведено с пътен знак отклонение от законовото правило, максимално допустимата скорост на движение е 50 км/ч. Установява се, че автомобилът, който е собственост на жалбоподателя е управляван със скорост от 87 км/ч, което надвишава с 37 км/ч максимално допустимата по закон скорост.

В случая се установява, че лек автомобил марка „ВОЛВО“, модел „С40“, с рег. № СА1212МК, е собственост на Х. С. С., ЕГН: *****, като на основание чл. 188, ал. 1 от ЗДвП правилно с ЕФ е наложена глоба на собственика на автомобила, тъй като в случая *липсва заявление от страна на*

жалбоподателя, с което да е уведомил наказващия орган да е предоставял управлението на автомобила на друг човек.

Наложеното административно наказание се равнява на размера, определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, съгласно която водач, който превиши разрешената максимална в населено място, се наказва за за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лева, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

При този изход на делото, жалбоподателят няма право на разноски, поради което такива не следва да му се присъждат. Същевременно на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН на въззиваемата страна се дължи юрисконсултско възнаграждение за представителство по делото, за присъждане на каквото е направено съответно за това и своевременно искане. Ето защо в полза на въззиваемата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, съобразно фактическата и правна сложност на делото и обстоятелството, че юрисконсултът не се е явил в откритото съдебно заседание, а единствено е депозирал в писмен вид становището си по делото. За заплащане на тази сума следва да се осъди жалбоподателят, който с поведението си е станал повод за това насрещната страна да направи горепосочените разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ Серия К № 4776604, с който на Х. С. С., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж. к. „Връбница – 1“ № 529, вх. Б, ет. 5, ап. 51, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложена "Глоба" в размер на сумата от 400.00 лв. /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, извършено на 22.04.2021 г., като ПРАВИЛЕН и ЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА Х. С. С., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж. к. „Връбница – 1“ № 529, вх. Б, ет. 5, ап. 51, на основание чл. 63д от ЗАНН, вр. чл. 143, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78 ал. 3 от ГПК, да заплати на СДВР, сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща направени във връзка с производството по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд - София град, в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____